

# החומרים שממנה



# עשויה האחרונה

אחרי שנים של חיים ביחד הפרפרים בבטן נעלמים והפנטזיה של האביר על הסוס הלבן שבא להציל את הנסיכה מתנפצת מול השגרה האפורה. האימאגו היא שיטה ייחודית לטיפול זוגי המאמינה כי זוגיות טובה ובריאה היא הבסיס לחיי משפחה תקינים ומאושרים. המטרה: לגרום לבני הזוג להקשיב זה לזה, להפנים את צורכיהם הרגשיים והנפשיים וליצור ביניהם מרחב מקודש שבו כל אחד מהם ירגיש ביטחון, יוכל לבטא את עצמו ולהרגיש אוהב ונאהב. זוגיות במבחן המציאות



**ד** כירים את הפתגם השחוק עד דק "האהבה היא עיוורת?" יש מי שמוסיף לו גם המשך: "והנישואים מחזירים את הראייה". אותה האהבה שמחוללת בנו שמות, זו שלא מעבירה את החמצן למוח, שבאה עם פרפרים בבטן וגורמת לנו להתנהל בחוסר רציונאליות משועת מול מושא אהבתנו, אותה אהבה שחשבנו שלא תשתנה לעולם, משנה במהלך חייו פנים וצורות.

מבלי לקומם עלי את האוהבים הנצחיים שאצלם, כך הם יעידו, הפרפרים נשארים לנצח, רוב הזוגות שמיסדו את אהבתם - אם על ידי נישואין ואם על ידי חיים משותפים כזוג - עוברים כמה וכמה שלבים במערכת היחסים שלהם. לאחר שההדים של חתונת החלומות מתחילים להתפוגג והפנטזיה של האביר יפה התואר על הסוס הלבן שאוסף את הנסיכה אל חיקו הולכת גם היא ומקבלת צבעים יותר מציאותיים, אנו מגלים שבחיים ביחד לפעמים מתעסקים גם בלהוריד את הזבל, ופתאום אותו "אביר יפה תואר" נראה קצת פחות יפה ממה שחשבנו או ממה שסיפרנו לעצמנו. אם נודה על האמת, גם אנחנו לא בדיוק "היפהפייה הנרדמת", ולסינדרלה בכלל, אנחנו מגלים, יש הפרעה אובססיבית לניקיון.

כן, הזוגיות פנים רבות לה. איני מדברת כאן על אובדן האהבה, אלא על כך שבניגוד לאגדות ולמה שסיפרו לנו על "והם חיו להם באושר ועושר עד עצם היום הזה", המציאות היא שונה. החיים מטבעם מציבים לנו אתגרים ומהמורות בדרך, ולא דווקא תמיד כזוג, אלא גם כפרטים. הרי מהו זוג אם לא שני פרטים החיים ביחד? כל פרט הוא עולם ומלואו, ושני העולמות האלה אמורים לרקוד את ריקוד החיים זה עם זה, ואם אפשר אז בלי לדרוך אחד לשנייה על הרגליים. וכאשר לבני הזוג נולדים ילדים, הם צריכים ללמוד איך להמשיך לחולל גם כשמסתובבים להם בין הרגליים כמה יצורים קטנים שדורשים את תשומת הלב שלהם.

ומה קורה אם קצת מקרטעים על רחבת הריקודים? מה קורה כשאחד מאיתנו דורך על השני? או כששני בני הזוג דורכים זה על זה? מה עושים כשפתאום דברים שלא ראינו, או לא רצינו לראות כי האהבה סימאה את עינינו, צועקים לנו פתאום מול העיניים? מה קורה לזוגיות שלנו ומה זה עושה לילדים?

שיטת אימאגו היא שיטה ייחודית לטיפול זוגי המביאה תפיסת עולם קצת אחרת בכל הנוגע לגישה המסורתית ולכל מה שנמצא במרחב שבינו לבניה. למעשה, היא מציעה נתיב אחר של טיפול זוגי המזין את הזוגיות ונותן לה מקום של כבוד. המומחים לשיטה טוענים כי חיי המשפחה כולה מושתתים על הזוגיות. בשנים האחרונות זוכה השיטה לפופולריות רבה בעולם, וגם בישראל יש לה לא מעט חסידים.



## הסיפור של יעל וצחי: "הרגשתי שאנחנו נעלמים אחד לשני"

יעל וצחי (שמות בדויים, השמות האמיתיים שמורים במערכת), בני זוג בשנות השלושים לחייהם, נשואים חמש שנים וחובקים ילדה בת שנה. בשלושת החודשים האחרונים הם מתנסים בטיפול בשיטת האימאגו.

אצל יעל המודעות לעבוד על הזוגיות הייתה קיימת מאז ומתמיד. לדבריה, היא אינה מאמינה בנישואים מושלמים ובהורות מושלמת, והיא חוותה גם טיפול אישי לאחר נישואיה לצחי. הצורך בעבודה משותפת כבני זוג עלתה ביתר שאת לאחר לידת בתם הקטנה.

"זה היה כמה חודשים לאחר הלידה והגעתי למצב שהייתי פקעת עצבים בתוך הזוגיות", מספרת יעל. "הגענו לטיפול כי הרגשתי שאנחנו נעלמים אחד לשני. חסרו לי השיחות שלנו, הרגשתי שהנשיות שלי כבר לא מה שהייתה קודם. חסרו לי התשוקה, החיבוקים. אחרי הלידה גם צחי וגם אני עלינו במשקל.

המקרה הפך למקלט שלנו.

"היו לי כעסים כי רציתי את הזוגיות שלי בחזרה. פחדתי שהיא תתפורר. כמובן שהיו בעיות גם קודם לכן, אבל הן צפו ועלו בעוצמה רבה יותר אחרי הלידה".

המיוחד באימאגו, לדבריה, הוא שבניגוד לטיפול זוגי רגיל שניהם יושבים אחד מול השני, כשהמטפל עורך להם את האימון. "אנחנו מתחילים במדיטציה קטנה, אומרים תודה על כל מה שיש לנו ועושים תרגילי נשימות", היא מתארת. "כשפוקחים עיניים, אנחנו נמצאים פנים מול פנים. ביומיום אין כמעט מצב כזה שזוג יושב אחד מול השנייה ומדבר, במיוחד אחרי שמגיעים ילדים. יש כאן חדירה לאיברים הכי פנימיים של בני הזוג שלך. אתה מקשיב לו, למה שכואב לו. המטפלת עבדה איתנו המון כדי לברר מאיפה באה ההסתגרות הזו בינינו. חזרנו יחד לילדות וכל אחד מאיתנו היה עד לתהליך שעובר השני. פתאום כבר לא כעסתי, אלא אהבתי והתגעגעתי.

"אנחנו מקבלים המון כוח מהטיפול. למשל, בעקבותיו יצאנו לסוף שבוע באילת. לולא הטיפול לא היינו פנויים לזה נפשית ופיזית. היינו עסוקים במריבות, ולא היינו פנויים בכלל לחשוב על לצאת לנופש ביחד".



של מחנק, חוסר עצמאות וחודרנות.

"אותו אלבום תמונות מספק לנו את התפיסה שמשמשת אותנו שלא במודע בעת בחירת בן זוג. בעצם, מה שקורה הוא שהלא מודע הופך להיות מחלקת כוח האדם שלנו, שיוצאת לחפש עבורנו בן זוג מתאים. הלא מודע הוא מעין חבר שרוצה אותנו שלמים מבחינה רגשית ורוחנית, והוא זה שימצא עבורנו לא בהכרח את בן הזוג שאנו רוצים, אלא את בן הזוג שאנו צריכים לצמיחה שלנו".

רבים מאיתנו מכירים את התחושה של פגישה עם אדם שנדמה לנו כי אנחנו מכירים אותו כבר 20 שנה, למרות שבעצם הכרנו אותו רק לפני יומיים. לדברי גרינהאוס, בשלב זה אנחנו לא מכירים את האדם, אבל יש בו מגוון של תכונות המוכרות לנו כבר 20 שנה, כי אלה הן תכונות הבית שבו גדלנו, תכונות שהוטמעו בנו אצל הורינו.

**חיה וולטון**, מחברת הספר "אהבה וכוונות טובות", מטפלת משפחתית וזוגית בשיטת אימאגו, אומרת גם היא באותו עניין שכולנו עברנו בינקותנו "טירונות" בבית אבא, גם אם זו התרחשה בבתים "הכי טובים" ואצל "הורים מספיק טובים". "זוהי 'השכלת הג'ונגל', החרוטה בנימי נפשנו ובבית הורינו, והיא זו שתקבע את מנהגי הזוגיות שלנו, את התרבות הזוגית שלנו, ובהמשך גם את ההתנהגות ההורית שלנו", היא מסבירה. "בעצם, גם בבחירה הלא מקרית של בן הזוג יש ערך מוסף. אנחנו לא מחפשים רק את הדמות הדומה למה שאנו מכירים, אלא דמות שתאפשר לנו טווח שינוי לשיפור. בעצם, אנו בונים איזושהי אפשרות, או לחלופין אשליה, לשדרוג".

### גורם פוצע וגורם מרפא

אותה משיכה לא מודעת שפועלת כמו חומר כימי ומאתרת את החומר המתאים שאתו היא הופכת לתרכובת, עושה עבורנו עבודה טובה, אבל יש בה גם פרדוקס, שכן אותו חומר בדיוק שחשבנו כי הוא

### אלבום תמונות של קשרים משפחתיים

"אנחנו לא נשכב בערב במיטה עם מגבת על הראש ונאמר לילדינו שאנחנו נשארים רק בשבילם. לא. אנחנו נתנהל באהבה ובשקט, מתוך כבוד הדדי, נהלך על ריצוף השיש של בתי המידות שלנו. לעולם לא נקרא לבן זוגנו כלומניק או קורבה. לעולם לא נישן כך בסלון שאין לו דלת. וכשילדינו יקומו לשתות מים, הם לא יראו את אבא בגופייה כחולה ובלי תחתונים מתהפך בבהלה מעל אמא ומסנן 'חולירה'." (מתוך "אהבה עברית", מאת שושי בריינר, הוצאת עם עובד).

גישת האימאגו גובשה על ידי ד"ר **הרוויל הנדריקס**, כדרך ליצירת יחסים מודעים בין בני הזוג. היא מבוססת על התפיסה כי האדם מראשית הווייתו מצוי בתוך קשר: עם הורים, אחים, סבים, ולאחר מכן עם בן זוג. סוג הקשרים שנבנו ונטמעו באדם מילדותו משפיעים על מהלך חייו, על אושרו הפנימי ועל הדרך שבה הוא נכנס לתוך הקשר הזוגי.

"בתהליך הגדילה שלנו בבית, אנו מטמיעים ומצלמים הרבה תמונות של קשר", אומרת **ליאורה גרינהאוס**, מטפלת זוגית ומשפחתית בכירה במכון שינוי ויו"ר פורום "אימאגו ישראל". "הקשר עם אבא, הקשר עם אמא, עם סבים וסבות, התמונות שמצולמות ומוטמעות בזיכרון שלנו, נערמות לתוך אלבום תמונות שבסופו של דבר יספר לנו מה זו אהבה ומהו קשר.

"לכל אדם יש אלבום תמונות אחר שנוצר מתוך החוויות האישיות שלו. כל אחד גדל עם הורים אחרים, בעלי תפיסות עולם שונות איך אנו צריכים לגדול ומה אנו צריכים להיות בחיים. יש בתים שבהם נמצא חופש ועצמאות, ויש כאלה שנושאים איתם מהבית תמונות





## הסיפור של דוד וציפורה: הקשר בין אימאגו ודת

מתאים לנו, מכיל גם מטענים "שליילים". כלומר, הוא נושא לא רק תמונות טובות, אלא גם תמונות צורמות שכאבו ופצעו אותנו.

נשאלת השאלה: מדוע קיימת אצלנו התחושה שבן הזוג המייצג בעינינו את מה שטוב, יכול לייצג באותה עת גם את הכאבים שלנו ותכונות שבעבר פגעו בנו ופצעו אותנו?

"אכן, אנו נמשכים ברמה לא מודעת לאנשים שיש להם תכונות שהן טובות לנו, אך גם תכונות שפגעו בנו במהלך החיים", אומרת גרינהאוס. "אבל לפי גישת האימאגו, לא סתם התחתנו עם בן הזוג שלנו, משום שהזוגיות אתו היא הזדמנות להירפא מהפצעים".

כדי להבהיר יותר את דבריה, גרינהאוס מביאה דוגמה מחייה האישיים. "כילדה חייתי עם אב ביקורתי ואם חולת סרטן. המחלה של אמי גזלה ממנה זמן רב ואנרגיות והיא לא הייתה כל כך זמינה אלי. אני נישאתי למנהל בית חולים, שבעצם מתוקף עיסוקו יש לו פחות זמן פנוי, בדיוק הדבר שחסר לי בילדותי. התכונה שאהבתי בו, של אתגר ושאפתנות, היא בעצם התכונה שגם פוצעת אותי, כיוון שהוא פחות זמין ופנוי אלי.

"אם כך, מדוע אנחנו נמשכים דווקא לתכונות שפצעו אותנו?" היא שואלת ומיד עונה: "מכיוון שבמפגש הזוגי הזה נוצרת אפשרות למסע של הילינג וריפוי. אם בן הזוג שלי ילמד להקשיב לי ולהבין שעבורי הדבר הכי חשוב בעולם הוא שפנייים אלי ומקדישים לי זמן, הוא יעניק לי מתנה מאוד גדולה, ומתנה גם לעצמו כשילמד להיות זמין לבת הזוג שחשובה לו. כך יחול בעצם התהליך של ריפוי הדדי".

### רגשות בתוך מחסן

במסגרת התפקיד ההורי של גידול ילדים וחינוכם, הורים אומרים כל מיני דברים לילד כדי לכוון אותו ולהדריך אותו בחיים, אבל לדברי גרינהאוס, לא תמיד ההכוונה הזו נכונה. "מאחר שאנו רוצים שההורים שלנו יאהבו אותנו, לצד השבחים שאנו מקבלים מהם ונושאים איתנו, נצרכים בזיכרוננו גם דברי ביקורת, בעיקר אם אנו חווים אותם ביתר שאת ויותר מפעם אחת", היא אומרת. "בעצם, אנחנו מכניסים למחבוא כל מיני חלקים בתוכנו שלא זוכים לעידוד, וזוכרים ביטויים כמו 'ריקוד זה לא בשבילך', 'תפסיק להיות בכיין', 'אתה ממילא לא תצליח'. כילדים אנו לוקחים את האנרגיה הזו ואת הרגשות שלנו ומכניסים אותם למחסן. כך קורה שאנו גדלים עם כל מיני מחסנים, ולאחר מכן נמשכים אל אנשים שנושאים את המחסן שלנו באופן מוחצן ואפילו מתחננים איתם. למשל, בחורה שקטה שאינה מרבה לדבר כי אולי השתיקו אותה בצעירותה, תינשא דווקא לבחור פטפטן. אבל כאשר התכונה שהיא הכניסה למחסן עומדת מול עיניה כל הזמן וכאשר בעצם היא חיה עם גבר שמחזיק את המחסן שלה בחוץ, זה עלול להקשות עליה ולהרגיז אותה. כלומר, דווקא אותה תכונה של דברנות, שהוצנעה

בסדנה יושבים בני הזוג זה מול זה בשוויוניות מוחלטת. איך זה מסתדר עם תפיסות קצת יותר נוקשות בתוך הקהילה החרדית?

"אין קשר בין האימאגו לדת", טוענים דוד וציפורה. "אנו רואים אנשים פתוחים ואנשים שמרנים בכל מקום, בלי שום קשר להשתייכות דתית". אבל בד בבד, באותה נשימה הם מספרים כי האימאגו משתלב באופן יוצא דופן עם התפיסות והמושגים של הדת היהודית. למשל, המושג של 'מרחב מקודש'. כדוגמה, מצטט דוד את הפסוק הבא: "איש ואישה זכו שכינה ביניהם, אם לא אש אוכלתם", ומסביר שכמו בפסוק, גם באימאגו המרחב יוצא ממצב של מאבק והופך להיות שכינה בין בני הזוג, כלומר מקום שיש בו שלום. "יש לנו חברים רבים שהגיעו לסדנאות דווקא מתוך הראייה שמדובר בהעשרה, שכן המילה 'טיפול' נחשבת למשהו רציני יותר", מסביר דוד. "דרך השיטה הזו יש אצל החרדים יותר היפתחות לחיי המשפחה והזוגיות".

מצד אחד, והעוצמות שהיו בסדנה מצד שני, העניקו לנו חוויה שלא הכרנו קודם לכן. החשיבות הגדולה הייתה ללמוד וללמד איך לקיים דיאלוגים בין בני זוג ואיך ליצור דו שיח חדש ביניהם. "הסדנה בנויה כך שעורכים הדגמה על זוג אחד, ואחר כך כל זוג עושה את זה בינו לבין עצמו. מדובר בחוויה מאוד עוצמתית, אבל יחד עם זאת היא מכבדת את הפרטיות. אין דרישה לבצע דברים בפומבי. מה שדיבר אלינו במיוחד הוא הנושא של קידוש המרחב. כלומר, המרחב שנוצר בין בני הזוג הופך למרחב מקודש.

למרות שבני הזוג ציינו מראש שאין כל קשר בין היותם דתיים לבין הבחירה באימאגו, אי אפשר שלא לשאול אותם האם לא קיים קשר בין השיטה והדת, בעיקר לאור העובדה שהשניים נחשפו לאנשים רבים מהזרם החרדי שנעזרים באימאגו. למשל, אי אפשר שלא לתהות איך טיפול זוגי מסתדר עם יחסי זוגיות שלא תמיד נתפסים כשוויוניים בזרם החרדי, כיוון שבטיפול

דוד וציפורה (שמות בדויים, השמות האמיתיים שמורים במערכת) הם דוגמה לזוג נוסף שנשבה בקסמי האימאגו. שניהם בשנות החמישים לחייהם, נשואים עם ילדים. שניהם אנשי חינוך המשתייכים לזרם הדתי לאומי וטורחים לציין שלדת אין קשר לחיבור שלהם לשיטה, אבל משיחה לעומק איתם מרתק לגלות שהאימאגו תפס גם בקרב זרמים דתיים וחרדיים. בני הזוג נחשפו לאימאגו לראשונה בשנת 99, דרך חבר שהוא פסיכולוג. "החיפוש אחר השיטה בא במטרה להעשיר את חיי הזוגיות שלנו ולא עקב משבר מסוים", הם אומרים. השניים הצטרפו לסדנה בת שלושה ימים אותה העבירה די שליפפר, שהגיעה לארץ מארה"ב. לאחר הסדנה הם עברו סדנת הכשרה למאמי אימאגו וסדנת אימון נוספת שעוסקת באיך להכשיר רווקים ורווקות לחיי זוגיות. "עבורנו הסדנה הייתה אחת החוויות היותר חזקות ומרשימות שהיו לנו בחיים", הם אומרים. "האינטנסיביות





אצלה כל השנים, תעורר בה כעס וחוסר נוחות. "כך נוצרת פעולה נגדית בתוך הזוגיות ואנו מפתחים התנגדויות לשני דברים: לתכונה שקיימת במחסן שלנו וכעת מרגיזה אותנו, ולתכונה שפצעה אותנו בעבר ופוצעת אותנו גם היום".

בדיוק במקום הזה נכנסת העבודה של האימאגו. לדברי **דאנה תבור**, פסיכותרפיסטית, מטפלת משפחתית וזוגית בשיטת אימאגו, ומנהלת ת.ל.מ חדרה - רשת ארצית לטיפול פסיכולוגי, ייעוץ ואבחון - טוענת שאפשר להסתכל על הזוגיות כמערכת אזעקה שמדליקה את הנורות הכואבות. "רוב הכעסים הם בעצם השלכות של פצעי הילדות שלנו", היא אומרת. "90 אחוז ממה שאנו חווים ככעס, אינם מתרחשים בגלל בן הזוג שלנו, אלא בשל ההשלכות שלנו עליו. אלו כל הנקודות הכואבות שישבו וחיכו אצלנו, ובן הזוג שלנו פשוט 'הדליק' אותן. כך קורה שכל המפגש שלנו מול העצמי הפנימי שלנו, גורם לנו לחזור לאותה אנרגיה פנימית ולרצון להתקלף מכל הפצעים והפחדים, לחזור אל האני העצמי שלי ולהירפא".

המודעות הזו תשתכלל יותר כשנעביר אותה לילדינו. ילדים אינם גדלים, מתפתחים ומתחנכים בחלל ריק. הם מעורבים ומתערבים בחיינו וביחסים הזוגיים, ועלינו להתחשב בכך. בל נטעה: איננו פטורים מהשקעה בילדים, אך ההשקעה בהורים היא ההשקעה האמיתית בילדים. "לילדים יש מחושים", מוסיפה תבור באותו עניין. "הם בודקים האם הסביבה שלהם מכילה טובה עבורם או שהיא מאיימת ודורשת מהם הסתגלות הישרדותית, שהיא בעצם הסתגלות סימפטומטית".

ליאורה גרינהאוס אומרת שפעמים רבות דברים הקשורים למרחב הזוגי מקבלים ביטוי בעבודת צוות של ההורים, לטוב ולרע. "זוג הורים שמרגישים בטוחים בקשר שלהם, יהיו הרבה יותר משתפי פעולה במשימות ההוריות שלהם עם הילדים. לעומת זאת, בני זוג שיחוו הרבה מתח בתוך הזוגיות, יעבירו את המתח הזה במריבות אינסופיות אל צורת החינוך וההתנהלות שהם נוהגים בה עם הילדים".

## הילד שבי והילד שלי

במכון שינוי נערכות באופן קבוע סדנאות לזוגות בשיטת האימאגו. לאחרונה אף החלו לערוך שם סדנאות להורים בשם "הילד שבי והילד שלי" - המוגדרות כ"סדנה להורות מודעת בגישת אימאגו". את הסדנה מנחות ליאורה גרינהאוס M.S.W ואורית אדמון שיפר M.S.W, שתיהן מטפלות ומנחות בכירות במכון שינוי.

בסדנאות ילמדו ההורים שפה חדשה לתקשורת עם ילדיהם ויקבלו הכוונה כיצד ליצור איתם דיאלוג אחר, ואיך לפתח את אמנות ההכלה וההקשבה כדי לסייע להם בבניית הביטחון הדרוש להם לצורך גדילתם. כמו כן, הסדנה תעניק להם כלים איך לפעול מתוך מודעות, סמכות וחיוניות. פרטים נוספים בטלפון 09-9551973.

לפעמים שוכחים שגם הגבר פצוע, כיוון שרצה עוד ילדים. "הקשר הזוגי", אומרת דאנה תבור, "יכול להיות המצמיח ביותר והטוב ביותר, או לחלופין, המסוכן ביותר. אם המרחב הזוגי בטוח, אפשר לשאוב ממנו אנרגיות להתמודדות עם החיים, ההורות והקריירה. במרחב שהוא מסוכן, שיש בו האשמות, התגוננות וחוסר קשר, כשכל אחד הוא רק אובייקט בסיפור, נוצרים קשיים רבים שמשליכים על התפקוד האישי ועל ההורות. הזוגיות היא לבנה מאוד חשובה שעליה אנו בונים את ההורות, וכאן נוצרת נקודת המפגש בין המרחב הזוגי לבין ההורות".

### ילדים ואימאגו

**"דפי הבינה שאביה לא מדבר רק על הפרידה הכרוכה בנסיעה של אמה ארצה. ליותר מזה לא העזה להקשיב ולכן ניסתה את ראשה בשמיכה."**  
**"...היא דימתה שגולה גדולה צומחת לה בגרון ומפריעה לזרימת האוויר. היא ניסתה לדחוס את האוויר בכוח, אבל ככל שהתאמצה לנשום גדל הכדור בגרון ופחות אוויר נכנס."**  
**בסוף צעקה: 'אמא בואי!'**  
**"...אמא ואביה באו במרוצה והיא לא הצליחה לבטא מילים, רק הצביעה בפה פעור על הגרון."**  
**"...למחרת מצאה להפתעתה את אמא במטבח מכינה לביבות לחנוכה. היא אמרה שדיברה עם סבתא, וסבתא מרגישה הרבה יותר טוב וגם סבא... כך שאין צורך שהיא תיסע."**  
**(מתוך "אהבה עברית", מאת שושי בריינר, הוצאת עם עובד).**

ילדים מעבירים את תחושותיהם ומאוייהם ומתארים את המצב בבית יותר באמצעות התנהגותם ופחות בדבור. לכן, פעמים רבות בעיות של ילדים אינן נוצרות יש מאין, אלא מהוות סימפטום למשהו אחר המתחולל בתוכם ולרוב נעשה באופן לא מודע. ההורים, מצדם, לא תמיד מודעים לקשר שבין הדברים. למשל, אם ילד מרטיב, הוריו יחפשו את הבעיה אצלו וינסו לפתור אותה נקודתית. אבל לפעמים ההרטה או כל בעיה אחרת, באה מתוך הצורך של הילד לשמור על הזוגיות של הוריו ולגרום להם להתאחד מול הבעיה שהוא יצר. האימאגו, כמו גישות אחרות לטיפול משפחתי, גורס שבעיות רבות אצל ילדים נוצרות על רקע זוגיות לא תקינה של ההורים. מערכת יחסים מעורערת בין ההורים מאיימת על הילדים, ולא מספקת להם את הביטחון שהם זקוקים לו בתוך המשפחה.

חיה וולטון מעידה על עצמה שהיא חסידה נלהבת של השקעת מאמצים דווקא בקרב ההורים. "ככל שנגביר את המודעות שלנו ונשפר את האיכות שלנו כהורים,

### המרחב המקודש שבינו לבינה

האימאגו בא לתת מענה ברגע שבו נוצר משבר בחיים הזוגיים. למעשה, הוא משתמש במשבר כמנוף לצמיחה וכהזדמנות לעבור לשלב בוגר יותר ביחסים, שלב שבו יכירו בני הזוג בצרכים הרגשיים והנפשיים של כל אחד מהם.

"נשים רבות מכריזות שהן משקיעות מאמץ בניקיון הבית ובטיפול בילדים, אבל שוכחות שבן הזוג שלהן זקוק לטיפול מצבו הרגשי", טוענת חיה וולטון. "במקביל, גם הגברים טוענים שהם טורחים לעבוד עד כלות ולצייד את ביתם במותרות, אך בת זוגם מחכה לתשומת לב אישית. במשך הזמן כל אחד מהם מאוכזב מההמתנה הארוכה להתייחסות ולקירבה רגשית ואינטימית, וכתגובה כל אחד נפגע וחוסם את שערו בפני השני. כאן בדיוק האימאגו בא להנחות את בני הזוג. שניהם יושבים זה מול זה עם המטפל, שהוא מעין "מאמן" (coach) העוזר להם לתקשר ולהקשיב באופן אמיתי זה לצפונות לבו של זה, ולייצר מרחב זוגי בטוח".

איך המרחב הזוגי בא לידי ביטוי? "הזוגיות נמצאת במרחב ש'בין'", אומרת דאנה תבור. "הזוגיות איננה 'היא' או 'הוא'. זה המרחב שנוצר ביניהם. כמו השמים שלא עשויים רק ממימן או חמצן, אלא מן התרכובת שנוצרת. המרחב הזה יכול להיות מרחב 'מקודש', שבו כל אחד מבני הזוג מרגיש ביטחון ויכול לבטא את עצמו במלואו, עם כל התנגדות הרגשיות שהוא מכיל. מצד שני, הוא יכול להיות 'מזוהם' ולהכיל מאבקי כוח גלויים או סמויים. לעתים אנו רואים זוגות שלכאורה הכל בסדר ביניהם, הכל אצלם מתפקד, אך במישור הסמוי כל אחד מהם מנסה לשאוב מהאחר בלי לראות אותו באמת. הם רואים זה את זה כאובייקט, כספק צרכים".

וולטון מביאה דוגמה לסוג כזה של הסתכלות. "אישה שכרתה לה את הרחם היא פצועה, פגועה וכואבת, אבל